

การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล
ที่พึงประสงค์ของประชาชนในตำบลท่าอิฐ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี
Application of Technology for Administrators of Sub-District Administrative
Organizations Desirable of Tha It Sub-District, Pak Kret District,
Nonthaburi Province

จิรพรรณ จันทรวีเชียร¹, ปุณณัตถ์ หิรัญบุรณะ² และ อติสิน สืบสายอ่อน³
Jeerabhan Chanwichian¹, Punnut Hirunburana² and Atisin Suebsaiaun³

^{1, 2} สาขาวิชาศิลปการจัดการ คณะศิลปศาสตร์ สถาบันรัชต์ภาคย์

^{1, 2} Art of Management, Bachelor of Arts, Rajapark Institute

³ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยนวัตกรรม-เชียงใหม่

³ Faculty of Business Administration, North-Chiang Mai University

E-mail: Jeerabhanchan@gmail.com

Received December 11, 2022; Revised April 7, 2023; Accepted April 20, 2023

Abstract

The purposes of this research were to study 1) the level of executive leadership; 2) compare the level of executive leadership; and 3) the application of technology to desirable administrators among the people in Tha It Sub-district, Pak Kret District, Nonthaburi Province. It's mixed research between quantitative and qualitative method, the samples were 390 employees of the Sub-District Administrative Organization and six interviews with local administrators. The leadership is focused on achievement in the first place. The human relations aspect was ranked last. 2) Comparison of overall executive leadership There were no differences at the statistical significance level of 0.05, and 3) the application of technology among executives, but most leaders lack expertise. And because of a lack of application that is consistent with roles and responsibilities, problems of budget allocation in the procurement of various technologies are still minimal. The application of technology in the administration of both science and art is required. With a broad vision and openness to accepting technology used in management, personnel within the organization must cooperate and coordinate in the work to develop the organization. can be audited, tracked, and evaluated to manage data

systems to develop the efficient work of the Sub-District Administrative Organization that is desirable to the people in the future.

Keywords: Technology Applications; Leadership; Sub-District Organization Administrators

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับภาวะผู้นำของผู้บริหาร 2) เปรียบเทียบระดับภาวะผู้นำของผู้บริหาร 3) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีของผู้บริหารที่พึงประสงค์ของประชาชนในตำบลท่าอิฐ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เป็นการวิจัยแบบผสม เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่าง คือ พนักงาน ลูกจ้างองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 390 คน และการสัมภาษณ์ผู้บริหารท้องถิ่น จำนวน 6 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลท่าอิฐอยู่ในระดับสูงมาก โดยภาวะผู้นำด้านเน้นสัมฤทธิ์ผลอยู่ในอันดับแรก ด้านมนุษยสัมพันธ์อยู่ในอันดับสุดท้าย 2) การเปรียบเทียบระดับภาวะผู้นำของผู้บริหารโดยภาพรวม ไม่แตกต่างกันอยู่ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และ 3) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีของผู้บริหาร พบว่า เทคโนโลยีที่เข้ามาเป็นเครื่องมือให้กับผู้บริหารมีความหลากหลาย และผู้นำส่วนใหญ่ยังขาดความชำนาญ และขาดการประยุกต์ใช้ที่สอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ ปัญหาการจัดสรรงบประมาณในการจัดหาเทคโนโลยีต่าง ๆ ยังคงมีน้อย ซึ่งการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานนั้น จำเป็นต้องมีทั้งศาสตร์และศิลป์ มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล และเปิดกว้างในการยอมรับเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงาน รวมทั้งบุคลากรภายในองค์การต้องร่วมมือประสานงานในการทำงานเพื่อพัฒนาองค์การตรวจสอบได้และติดตามและประเมินผลได้ จัดการข้อมูลได้อย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลที่พึงประสงค์ของประชาชนต่อไป

คำสำคัญ: การประยุกต์ใช้เทคโนโลยี; ภาวะผู้นำ; ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

บทนำ

ปัจจุบันโลกอยู่ในยุคของความเป็นโลกาภิวัตน์ มีความเจริญก้าวหน้าและมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีที่รวดเร็วเมื่อเทียบกับการเปลี่ยนแปลงในอดีตที่ผ่านมา เนื่องจากเทคโนโลยีเป็นสิ่งที่ช่วยอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ ของมนุษย์ ทั้งด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านอุตสาหกรรม การคมนาคมขนส่ง และบริการหรือในด้านการใช้ชีวิตประจำวัน การเข้าถึงเทคโนโลยี และข้อมูลข่าวสารสามารถทำได้โดยง่ายและรวดเร็ว นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม เกิดการพัฒนาและการขยายตัวทางเศรษฐกิจแบบก้าวกระโดด อันเป็นสิ่งที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและอุปกรณ์ทางอิเล็กทรอนิกส์จึงถูกผลิตคิดค้นและนำมาใช้มากขึ้น มนุษย์มีการเข้าถึงและใช้งานอินเทอร์เน็ตผ่านอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เพิ่มขึ้นอย่างไม่หยุดยั้ง และกลายเป็นสังคมในยุคที่เรียกว่า “สังคมยุคดิจิทัล (Digital Era)” (Digital Government Development Agency (Public Organization) (DGA), 2019) เป็นสังคมโลกที่ไร้พรมแดน

ความล้ำหน้าทางเทคโนโลยีและนวัตกรรม มีอิทธิพลต่อการปรับตัวขององค์การทุกภาคส่วน ผู้นำองค์การท้องถิ่นในฐานะผู้บริหารและรับผิดชอบองค์การต้องมีความรู้ ความสามารถและสถานะของการปฏิบัติงานสำหรับการ

บริหารจัดการจนเกิดการพัฒนาไปสู่องค์กรที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ดังนั้น การปฏิวัติดิจิทัล และการปรับเปลี่ยนประเทศไปสู่ประเทศไทย 5.0 อันจะเป็นแรงผลักดันให้ประชากรสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและการใช้เทคโนโลยีสามารถพัฒนาองค์ความรู้ และสร้างปัญญาที่เพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณ มีการนำเทคโนโลยีการสื่อสารผู้นำองค์กรจะต้องมีทักษะและความเชี่ยวชาญทางด้านการจัดการ มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลกว่าบุคคลอื่น ประกอบกับทักษะทางด้านสังคมที่สามารถประสานงานกับบุคคล ผู้มีความรู้ความสามารถ อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กรและพัฒนาให้มีประสิทธิภาพได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย จำเป็นต้องมีการปรับตัวทางด้านการจัดการด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วตามนโยบายไทยแลนด์ 5.0 ซึ่งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมี 2 รูปแบบใหญ่ ๆ คือ 1) การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบทั่วไป เป็นรูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอยู่ทั่วประเทศทุกจังหวัด มี 3 ประเภท ได้แก่ เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) และองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) 2) การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ มีการบริหารจัดการไม่เหมือนกับรูปแบบทั่วไป ปัจจุบันมีกรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสำหรับผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องกำหนดเป้าหมายการพัฒนาประเทศด้วยภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์การให้สอดคล้องกับนโยบายสำหรับการบริหารองค์การ ผู้นำในยุคปัจจุบันจึงจำเป็นต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม (Old paradigm) สู่การเป็นผู้นำแบบใหม่ (New paradigm) (Daft, 1999)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ. 2557 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2558 จึงได้บัญญัติให้มีคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญมีหน้าที่ร่างรัฐธรรมนูญ เพื่อใช้เป็นหลักในการปกครอง และเป็นแนวทางในการจัดทำกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ และกฎหมายอื่นโดยได้กำหนดกลไกเพื่อจัดระเบียบและสร้างความเข้มแข็งแก่การปกครองประเทศขึ้นใหม่ ด้วยการจัดโครงสร้างของหน้าที่และอำนาจขององค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ และสัมพันธภาพระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติกับฝ่ายบริหารให้เหมาะสม การให้สถาบันศาลและองค์กรอิสระอื่น ซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพสุจริต เที่ยงธรรม และมีส่วนในการป้องกันหรือแก้ไขวิกฤติของประเทศตามความจำเป็นและความเหมาะสม การรับรองปกป้องและคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของปวงชนชาวไทยให้ชัดเจน และครอบคลุมอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น โดยถือว่าการมีสิทธิเสรีภาพเป็นหลัก การจำกัดตัดสิทธิเสรีภาพเป็นข้อยกเว้น แต่การใช้สิทธิเสรีภาพดังกล่าวต้องอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์เพื่อคุ้มครองส่วนรวม การกำหนดให้รัฐมีหน้าที่ต่อประชาชนเช่นเดียวกับการให้ประชาชนมีหน้าที่ต่อรัฐ การวางกลไกป้องกันตรวจสอบ และขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่เข้มงวดเด็ดขาด เพื่อมิให้ผู้บริหารที่ปราศจากคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลเข้ามามีอำนาจในการปกครองบ้านเมือง หรือใช้อำนาจตามอำเภอใจ และการกำหนดมาตรการป้องกัน และบริหารจัดการวิกฤติการณ์ของประเทศให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตลอดจนได้กำหนดกลไกอื่น ๆ ตามแนวทางที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ. 2557 ระบุไว้ เพื่อใช้เป็นกรอบในการพัฒนาประเทศ ตามแนวนโยบายแห่งรัฐ และยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งผู้เข้ามาบริหารประเทศแต่ละคณะจะได้กำหนดนโยบาย และวิธีดำเนินการที่เหมาะสมต่อไป ทั้งยังสร้างกลไกในการปฏิรูปประเทศในด้านต่าง ๆ ที่สำคัญและจำเป็นอย่างร่วมมือร่วมใจกัน รวมตลอดทั้งการลดเงื่อนไขความขัดแย้ง เพื่อให้ประเทศมีความสงบสุขบนพื้นฐานของความรู้รักสามัคคีปรองดอง การจะดำเนินการในเรื่องเหล่านี้ให้ลุล่วงไปได้ จำต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างประชาชนทุกภาคส่วนกับหน่วยงานทั้งหลายของรัฐ ตามแนวทางประชารัฐภายใต้กฎเกณฑ์ ตามหลักการปกครองในระบบประชาธิปไตยและประเพณี การปกครองที่เหมาะสมกับสถานการณ์ และลักษณะสังคมไทย หลักความสุจริต หลักสิทธิมนุษยชน และหลักธรรมาภิบาล อันจะทำ

ให้สามารถขับเคลื่อนประเทศให้พัฒนาไปข้างหน้าได้อย่างเป็นขั้นตอนจนเกิดความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ทั้งในทาง การเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ และสังคมตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ตำบลท่าอิฐ เป็นชื่อเรียกติดปากชาวบ้านมาตั้งแต่ปลายสมัยกรุงศรีอยุธยา ราวประมาณ 200 ปีที่ผ่านมาแล้ว เนื่องจากชาวบ้านส่วนใหญ่มีอาชีพปั้นอิฐก่อสร้างจากดินเผา มีท่าเรือส่งอิฐจำหน่ายตามบริเวณริมฝั่งเจ้าพระยา จน เรียกติดปากว่า “ท่าอิฐ” สืบเรื่อยมา เป็นตำบลที่อยู่ในเขตการปกครองของอำเภอปากเกร็ด ตำบลท่าอิฐ แบ่งเขตการ ปกครองออกเป็น 10 หมู่บ้าน ลักษณะภูมิอากาศแบบร้อนชื้นอยู่ภายใต้อิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ประกอบด้วย ฤดูฝน ฤดูหนาว และฤดูร้อน เนื่องจากมีลักษณะพื้นที่เป็นที่ราบลุ่ม มีความแตกต่างของระดับพื้นดิน เพียงเล็กน้อย สภาพภูมิอากาศ จึงมีลักษณะค่อนข้างสม่ำเสมอตลอดพื้นที่ ประชากรมีอาชีพหลัก ได้แก่ ทำนา ทำ สวน อาชีพเสริม ได้แก่ เลี้ยงเป็ด ไก่ ปลา ทำเห็ด ปลุกผัก เย็บปักถักร้อย ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม มี ประชากร จำนวน 18,515 คน (Thait Subdistrict Administration Organization, 2021)

สาเหตุของปัญหาของตำบลท่าอิฐ คือ การขาดภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และสมาชิก สภาองค์การบริหารส่วนตำบล เช่น การขาดความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ การบริหารงานเกิดปัญหาการเอื้อ ประโยชน์แก่วงกลุ่มเครือญาติ หรือกำหนดนโยบายเพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่กลุ่มทุน ซึ่งผู้บริหารบางคนใช้อำนาจใน การออกคำสั่งที่มีขอบในต่างต่าง ๆ เกิดความขัดแย้งระหว่างนักการเมือง และข้าราชการประจำ ทำให้เกิดข้อครหา จากบุคคลภายนอก รวมถึงความรู้ความสามารถในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสำหรับการบริหารองค์การปกครองส่วน ท้องถิ่นยังไม่มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลตามนโยบายของรัฐ ซึ่งส่งผลกระทบต่อการทำงานขององค์การที่มี ความสัมพันธ์และเชื่อมโยงในการบริหารข้อมูลข่าวสาร และกระบวนการบริการทางราชการ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่พึงประสงค์ ของประชาชนในตำบลท่าอิฐ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เพื่อเป็นองค์การตัวอย่างในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ ที่ จะต้องมีการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์เกี่ยวกับงาน มีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ การพัฒนาประเทศ ที่สมควรได้รับการสนับสนุนเพื่อให้มีการดำเนินงานในทิศทางที่ถูกต้องและเกิดผลอย่างเป็น รูปธรรมซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ที่พึงประสงค์ของประชาชนในตำบลท่าอิฐ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ที่พึงประสงค์ของประชาชนในตำบลท่าอิฐ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี
3. เพื่อการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ที่พึงประสงค์ของประชาชนในตำบล ท่าอิฐ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาการประยุกต์เทคโนโลยีของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ที่พึงประสงค์ของประชาชนในตำบลท่าอิฐ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านประชาธิปไตย 2) ด้านความสามารถทางการบริหาร 3) ด้านมนุษยสัมพันธ์ และ 4) ด้านเน้นสัมฤทธิ์ผล

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ พนักงาน และลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าอิฐ และประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในตำบลท่าอิฐ จำนวน 18,515 คน (Thait Subdistrict Administration Organization, 2021) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่ได้แก่ พนักงาน และลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าอิฐ และประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในตำบลท่าอิฐ จำนวน 390 คน โดยการใช้สูตรการคำนวณของทาโร ยามาเน (Wangpanich, 2015) กำหนดความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 5 หรือเท่ากับ 0.05 และดำเนินการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ขอบเขตด้านพื้นที่ที่ใช้ในการวิจัย คือ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าอิฐ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

ขอบเขตด้านเวลา การวิจัยนี้ใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่เดือนกันยายน – ตุลาคม 2565

ทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำ

ภาวะผู้นำ เป็นพฤติกรรมและลักษณะผู้นำแบบต่าง ๆ ดังนี้ คือ 1) ทฤษฎีผู้นำเชิงคุณลักษณะ 2) ทฤษฎีผู้นำเชิงพฤติกรรม 3) ทฤษฎีผู้นำเชิงสถานการณ์ 4) ทฤษฎีผู้นำเชิงความสามารถพิเศษ 5) ทฤษฎีผู้นำเชิงปฏิรูป โดย Thirawatcharaphoowadol, Burasirirak and Thepsaeng (2016) ได้เสนอว่า ผู้นำต้องเลือกที่จะแสดงพฤติกรรมหรือภาวะผู้นำมาปฏิบัติอย่างเหมาะสมภายใต้ข้อจำกัดของสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม เพื่อที่จะนำมาซึ่งการบรรลุเป้าหมายของหมู่คณะได้ตามต้องการอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งหากกล่าวโดยสรุป แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีภาวะผู้นำสามารถแบ่งได้ 5 กลุ่มทฤษฎี คือ 1) ทฤษฎีผู้นำเชิงคุณลักษณะ 2) ทฤษฎีผู้นำเชิงพฤติกรรม 3) ทฤษฎีผู้นำเชิงสถานการณ์ 4) ทฤษฎีผู้นำเชิงความสามารถพิเศษ และ 5) ทฤษฎีผู้นำเชิงปฏิรูป ซึ่งภาวะผู้นำสามารถเปลี่ยนแปลงและพัฒนาได้ ความสำเร็จของผู้นำหรือผู้บริหารขึ้นอยู่กับการเรียนรู้ การปรับตัวกับสิ่งแวดล้อม ภาวะผู้นำที่ดีจึงควรสามารถปรับเปลี่ยนการคิด การตัดสินใจ การบริหารตามสถานการณ์หรือผู้นำ ต้องเลือกที่จะแสดงพฤติกรรมนำภาวะผู้นำมาปฏิบัติอย่างเหมาะสมภายใต้ข้อจำกัดของสถานการณ์ และสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมเพื่อให้ทีมงานหรือผู้ตาม สามารถทำงานต่าง ๆ ให้บรรลุเป้าหมาย ได้ตามต้องการอย่างมีประสิทธิภาพ

ประเภทของผู้นำตามทฤษฎีทฤษฎีภาวะผู้นำ

1. ผู้นำตามทฤษฎีพฤติกรรม ได้แก่ ผู้นำที่เกิดขึ้นตามกฎหมาย หรือระเบียบที่กำหนด เช่น นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ปลัดกระทรวง ฯลฯ โดยกฎหมายกำหนดคุณสมบัติของแต่ละตำแหน่งเอาไว้
2. การแบ่งประเภทผู้นำตามลักษณะการบริหารงาน (Pansomboon, 2007) แบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) ผู้นำแบบเผด็จการ (The Autocratic Style) เป็นผู้กำหนดและวางนโยบายตลอดจนวัตถุประสงค์ของการทำงานโครงการต่าง ๆ แล้วมอบงานให้บุคลากรที่รับงานไปปฏิบัติตามสอบถามความสมัครใจ 2) ผู้นำแบบประชาธิปไตย (The

Democratic Leader) เป็นผู้ออกคำสั่ง ประกาศ นโยบายและวัตถุประสงค์ของโครงสร้างต่าง ๆ ก็จริง แต่บรรดาคำสั่ง นโยบาย และวัตถุประสงค์ที่ผู้นำแบบประชาธิปไตยสั่งไปนั้น ล้วนแล้วแต่กำหนดขึ้นจากบุคลากรทุกคนร่วมกันทุกคน จนเป็นที่พอใจ 3) ผู้นำแบบตามสบาย หรือแบบเสรี (The Laissez-faire or Anarchic Leader) มอบอำนาจเต็มและเสรีภาพอย่างกว้างขวางในการวินิจฉัยสั่งการ กำหนดนโยบาย กำหนดวัตถุประสงค์ ตลอดจนแบ่งงานและกำหนดคนทำงานให้แก่บุคลากรอื่นทั้งหมด โดยตนเองไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับ

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดภาวะผู้นำ สรุปว่า ความรู้ความสามารถของผู้นำการบริหารองค์กรนั้น จะต้องประกอบด้วย ความสามารถในการประชุม วางแผน วินิจฉัยสั่งการและติดตามผล จัดองค์การและจัดคนให้เหมาะสมกับงาน จูงใจคน มีทักษะในการติดต่อสื่อสาร สามารถปกครองบังคับบัญชา ปรับตัวให้เหมาะสมกับสถานการณ์ สามารถวิเคราะห์นโยบายและนำไปสู่การปฏิบัติ และสามารถแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ภายในองค์กรได้

แนวคิดการประยุกต์เทคโนโลยี

ระบบสารสนเทศเพื่อพัฒนาองค์การที่จะประสบผลสำเร็จนั้น ควรออกแบบการประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับคุณลักษณะและการจัดระบบขององค์การ หรือมีการพิจารณาถึงปัจจัยด้านองค์ประกอบด้วย เช่น โครงสร้างขององค์การที่มีการแบ่งสายงานการบังคับบัญชาที่ชัดเจน การติดต่อสื่อสารที่ดี การรายงานตามสายงานเพื่อผู้บริหารสูงสุด เพื่อจะได้มีข้อมูลในการตัดสินใจอย่างถูกต้องชัดเจน รวมทั้งการบริหารจัดการที่ดีเพื่อนำระบบสารสนเทศไปใช้กับระบบการจัดการภายในที่ลดหลั่นกันลงไปตามระดับการบริหารจัดการและระดับความรับผิดชอบตามอำนาจหน้าที่ นอกจากนี้ ยังต้องมีการปรับตัวขององค์การในยุคสารสนเทศโดยเฉพาะการพัฒนาบุคลากรที่รับผิดชอบเพื่อให้ก้าวทันเทคโนโลยีอนาคตอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันองค์การก็ต้องมีลักษณะเปิดกว้างในการยอมรับการเปลี่ยนแปลง เพราะการประยุกต์ใช้นวัตกรรมใหม่ในองค์การย่อมเป็นเงื่อนไขสำคัญที่เอื้ออำนวยให้ระบบสารสนเทศประสบความสำเร็จ

การนำระบบคอมพิวเตอร์มาใช้จะทำให้มีการรวมศูนย์อำนาจมากขึ้น (Hennested, 1983; Leavitt & Whisler, 1958) ในขณะที่นักวิชาการบางกลุ่มอาจเชื่อว่าการนำระบบคอมพิวเตอร์มาใช้จะทำให้มีการกระจายอำนาจมากขึ้น (Burlingame, 1961; Beer & Rogers, 1996) หรือเชื่อว่าการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ทำให้ผู้บริหารระดับกลางมีบทบาทในการตัดสินใจมากขึ้น เนื่องจากมีสารสนเทศมากพอที่จะใช้ในการตัดสินใจที่สำคัญ ซึ่งปัจจุบันได้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในหน่วยงานภาครัฐและเอกชนต่าง ๆ มากมาย เพื่อทำให้ได้ข้อมูลข่าวสารที่รวดเร็ว และยังตอบสนองกับการบริหารยุคใหม่ที่ต้องใช้ข้อมูลเป็นหลักในการบริหารจัดการ ดังนั้น ผู้นำองค์การจำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ตามกรอบมาตรฐานชาติด้านการใช้เทคโนโลยีของผู้บริหารองค์การ โดยมีการบูรณาการในนำเทคโนโลยีมาบริหารจัดการและพัฒนาองค์การให้พร้อมรับความท้าทายที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอยู่เสมอ จัดหาอุปกรณ์ทางเทคโนโลยีที่เหมาะสมทันสมัยและเพียงพอต่อการใช้งาน พร้อมทั้งจัดอบรมให้ความรู้และสร้างโอกาสในการเข้าถึงเทคโนโลยีของบุคลากรภายในองค์การ รวมทั้งต้องสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลและความเป็นเลิศในการปฏิบัติอย่างมืออาชีพ

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประยุกต์เทคโนโลยี สรุปว่า ผู้บริหารองค์การในระดับนโยบายจะต้องเข้าใจ เรียนรู้ ฝึกอบรมตนเองให้สามารถใช้ระบบสารสนเทศ ซอฟต์แวร์ ฮาร์ดแวร์ รวมทั้งสามารถใช้เครือข่ายภายในองค์การ และเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้พอสมควรเพื่อประกอบตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างมีประสิทธิภาพ รู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลง รู้ความสำคัญของการปรับปรุงข้อมูลสารสนเทศ (updated-Information) เพื่อให้ระบบ

สารสนเทศที่ใช้มีความเป็นปัจจุบัน ถูกต้อง และสามารถเรียกใช้เพื่อกำหนดนโยบาย การวางแผน ติดตามงาน พัฒนาระบบงานภายในองค์กรหรือด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้ได้สมคุณค่า เกิดประโยชน์ และช่วยสร้างโอกาส สร้างคุณภาพ และความเสมอภาคบุคลากรภายในองค์กรทุกคนสามารถประสบความสำเร็จตามศักยภาพของแต่ละบุคคล (Success for all) ได้ด้วยดีต่อไป

แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น

รูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่นมี 2 รูปแบบ (Sukiad, 2015) ได้แก่

1. รูปแบบการปกครองท้องถิ่นทั่วไป ประกอบด้วย

องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) มีโครงสร้างการบริหาร คือ สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้กำกับดูแล

เทศบาล มีโครงสร้างการบริหาร คือ สภาเทศบาล และนายกเทศมนตรี โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้กำกับดูแล

องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) มีโครงสร้างการบริหาร คือ สภาองค์การบริหารส่วนตำบล และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีนายอำเภอเป็นผู้กำกับดูแล

2. รูปแบบการปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ซึ่งมีฐานะเป็นทบวงการเมืองและนิติบุคคล โดยในประเทศไทย มีอยู่ 2 แห่ง ประกอบด้วย กรุงเทพมหานคร มีโครงสร้างการบริหาร คือ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สภากรุงเทพมหานคร และสภาเขต และเมืองพัทยา มีโครงสร้างการบริหาร คือ สภาเมืองพัทยา นายกเมืองพัทยา

ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น การปกครองท้องถิ่นกับรัฐ มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันตลอดเวลาและอย่างกว้างขวาง การเปลี่ยนแปลงของรัฐ รูปแบบของรัฐ การปกครองของรัฐ นโยบายของรัฐ ฯลฯ ย่อมมีผลต่อการปกครองท้องถิ่น ในทางกลับกันการเปลี่ยนแปลงของการปกครองท้องถิ่น ทั้งในทางเศรษฐกิจ การเมืองและในทางสังคมวัฒนธรรม ย่อมมีผลกระทบต่อการปกครองของรัฐในภาพรวมทั้งหมดด้วย จัดแบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่มด้วยกัน (Mektrairat et al., 2008) ได้แก่

กลุ่มที่หนึ่ง เน้นว่ารัฐมีสถานะที่สูงกว่าท้องถิ่นอย่างมาก หรือในทางกลับกันเน้นท้องถิ่นว่าเป็นส่วนประกอบของรัฐที่มีสถานะต่ำและขึ้นตรงต่อรัฐบาลกลาง (Sub-Ordinate) เป็นมรดกทางสังคมและวัฒนธรรมของสังคมบางประเภท ที่มีสำนักทางสังคมว่าศูนย์กลางมีความสำคัญมากกว่าส่วนที่อยู่รอบนอก

กลุ่มที่สอง เน้นแนวนโยบายว่าองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหุ้นส่วน (Partnership) ของรัฐและรัฐบาลกลาง

กลุ่มที่สาม เน้นแนวนโยบายว่าองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีฐานะเสมอ ๆ หรือเท่ากัน (Equal) กับรัฐและรัฐบาล

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปกครองท้องถิ่น สรุปว่า การปกครองท้องถิ่น คือ การปกครองที่เกิดจากการกระจายอำนาจของรัฐบาล ให้ประชาชนเข้ามามีบทบาทในการปกครองการบริหาร เพื่อตอบสนองปัญหา และความต้องการในแต่ละท้องถิ่น โดยมีบุคลากร งบประมาณ และทรัพย์สินเป็นของตนเอง รวมทั้งมีอำนาจอิสระในการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบภายใต้การกำกับ ดูแล ส่งเสริม และสนับสนุนของรัฐบาล หรือหน่วยงานของรัฐบาล

แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างความเข้มแข็งองค์การปกครองท้องถิ่น

องค์การปกครองท้องถิ่นของไทย ใช้แผนกระจายอำนาจในปี 2542 โดยอุปสรรคในการพัฒนาองค์การปกครองท้องถิ่น ได้แก่ ส่วนกลางยังไม่จริงจังที่จะกระจายอำนาจให้กับท้องถิ่น แม้ได้ระบุไว้ในพระราชบัญญัติแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจก็ตาม กลไกการส่งเสริมกระจายอำนาจยังไม่เป็นเอกภาพ การเตรียมความพร้อมให้ องค์การปกครองท้องถิ่นนั้นว่าทำได้น้อยเมื่อเทียบกับปัญหาและความต้องการท่ามกลางข้อจำกัด แต่องค์การปกครองท้องถิ่นได้ช่วยตัวเองในการสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่

ผลักดันงานข้ามพ้นอุปสรรคจากระบบราชการ เข้าถึงชาวบ้านและสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ในการพัฒนาอย่างมีความหลากหลาย และบูรณาการขยายผลสำเร็จ แต่ในขณะเดียวกันการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมยังมีน้อย องค์การพัฒนามิทันกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีความตื่นตัวสูงขึ้นตามกระแสประชาธิปไตย รวมทั้งปัญหาความไม่โปร่งใสซึ่งถูกตั้งข้อสังเกตโดยราชการส่วนกลาง และสาธารณะชนทั่วไป

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความเข้มแข็งองค์การปกครองท้องถิ่น สรุปว่า ปัญหาองค์การปกครองท้องถิ่นเป็นปัญหาโครงสร้าง แนวทางสร้างความเข้มแข็งองค์การปกครองท้องถิ่นควรทำเป็นกระบวนการทางยุทธศาสตร์ โดยยึดถือรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 โดยเคร่งครัด และทบทวนการกำกับดูแลจากส่วนกลางเพื่อเป็นการส่งเสริมความเข้มแข็งองค์การปกครองท้องถิ่น ยืนยันให้องค์การปกครองท้องถิ่นเป็นอิสระแต่อยู่ภายใต้กรอบธรรมาภิบาล และการมีส่วนร่วม รวมทั้งระบบการตรวจสอบประเมินเชิงโครงสร้างที่ควรจะได้รับ การปรับปรุงแก้ไข

แนวคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจในการบริหารท้องถิ่น

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 แนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ประกอบด้วย มาตรา 64 บทบัญญัติในหมวดนี้เป็นแนวทางให้รัฐดำเนินการตามกฎหมายและกำหนดนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดิน มาตรา 76 รัฐพึงพัฒนาระบบการบริหารราชการแผ่นดินทั้งราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และงานของรัฐอย่างอื่นให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ความหมายของการกระจายอำนาจ คือ การจัดสรร หรือแบ่งปันอำนาจการตัดสินใจ อันเกี่ยวข้องกับกิจการสาธารณะ (Public Affairs) ของรัฐส่วนกลางไปยังหน่วยงาน หรือองค์การอื่น ๆ ในรูปแบบของการกระจายอำนาจ มีอยู่ด้วยกันหลายระดับและหลายรูปแบบ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นภายในระบบการเมืองหนึ่ง ๆ สามารถแจกแจง ขอบข่าย หรือรูปแบบของการกระจายอำนาจได้ 5 ลักษณะ (Mektrairat et al., 2008) ได้แก่

1. การกระจายอำนาจโดยจำเป็น หรือโดยปริยาย (Decentralization by Default) เกิดจากสถานการณ์ที่สถาบัน หรือองค์การของรัฐเกิดความล้มเหลวในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ มิอาจสามารถจะเข้าไปใช้อำนาจ หรืออิทธิพลในดินแดนที่ตนปกครองอยู่ได้

2. การแปรรูปกิจการของภาครัฐ (Privatization) ได้แก่ การโยกโอน (Handover) กิจการบางอย่างที่เคยจัดทำโดยหน่วยงานของรัฐไปให้ภาคเอกชนเป็นผู้จัดทำแทน เช่น กิจการขนส่งมวลชน กิจการโทรคมนาคม การไฟฟ้า การประปา เป็นต้น

3. การกระจายอำนาจภายใต้หลักการแบ่งอำนาจ (Deconcentration) หมายถึง การแบ่งอำนาจของรัฐบาลกลางไปยังองค์การในระดับรองที่ออกไปทำงานในพื้นที่นอกศูนย์กลาง หรือท้องถิ่น โดยที่องค์การภายใต้หลักการแบ่งอำนาจนี้จะมีอิสระตามสมควรในการตัดสินใจต่าง ๆ ภายในพื้นที่ที่ตนดูแล

4. การกระจายอำนาจภายใต้หลักการมอบอำนาจ (Delegation) มีระดับของการกระจายอำนาจที่ให้อิสระสูงกว่าการแบ่งอำนาจ การกระจายอำนาจเน้นในเชิงภารกิจหน้าที่มีการกำหนดภารกิจเฉพาะที่ชัดเจนให้องค์กรเหล่านั้นสามารถตัดสินใจและใช้อำนาจหน้าที่ภายในขอบเขตของตนได้โดยอิสระ แต่รัฐส่วนกลางก็ยังคงมีอำนาจอยู่เหนือองค์กรเหล่านี้โดยอาศัยมาตรการทางกฎหมายเป็นกรอบในการควบคุมและกำกับบทบาทขององค์กรภายใต้หลักการมอบอำนาจ

5. การกระจายอำนาจภายใต้หลักการโอนอำนาจ (Devolution) ถือเป็นการกระจายอำนาจที่สะท้อนให้เห็นถึงระดับของการกระจายอำนาจที่กว้างขวางมากที่สุด ถูกใช้เพื่ออธิบายถึงสถานะที่รัฐส่วนกลางมีการถ่ายโอน หรือยกอำนาจการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ไปยังองค์กรตัวแทนของพื้นที่ ชุมชน หรือท้องถิ่นต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง แบ่งเป็น 2 ระดับ ได้แก่ ระดับที่หนึ่ง การโอนอำนาจในทางการปกครอง (Administration Devolution) สอดคล้องกับการจัดรูปการปกครองท้องถิ่น ตามหลักการปกครองตนเอง (Local-Self Government) และระดับที่สอง การโอนอำนาจในทางนิติบัญญัติ (Legislative Devolution) การโอนอำนาจในลักษณะนี้ถือได้ว่าเป็นรูปแบบของการกระจายอำนาจขั้นสูงสุด ที่เป็นไปภายใต้การจัดรูปแบบการปกครองในระบบรัฐเดี่ยว (unitary system) จนมีลักษณะเข้าใกล้กับระบบสหพันธรัฐ (federal system) (Heywood, 2002) กล่าวคือ เป็นการถ่ายโอนอำนาจจากส่วนกลางไปยังพื้นที่หรือท้องถิ่นหนึ่งๆ โดยเปิดโอกาสให้ชุมชนที่ได้รับการโอนอำนาจสามารถที่จะกำหนดชะตากรรมในทางการเมืองได้ด้วยตนเอง (Home Rule) ผ่านการจัดตั้งสถาบันทางการเมืองในรูปแบบ “สภา” (assembly) ที่เป็นของตนเอง เพื่อทำหน้าที่ออกกฎหมายและกำหนดนโยบายต่าง ๆ เพื่อบังคับใช้ภายในพื้นที่ของตน

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกระจายอำนาจในการบริหารท้องถิ่น สรุปว่า การกระจายอำนาจกับหลักการปกครองตนเองของท้องถิ่น เป็นหลักการของการปกครองที่เป็นประชาธิปไตยที่มีความสำคัญ การกระจายอำนาจที่แท้จริงก็คือการกระจายอำนาจไปที่ประชาชนหรือทำให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชน ประเทศชาติจะพัฒนาให้เจริญรุ่งเรืองได้ด้วยประชาชนไม่ได้เจริญรุ่งเรืองด้วยระบบราชการ อย่างไรก็ตามการที่ประชาชนจะรับอำนาจหน้าที่ และงบประมาณต่าง ๆ ได้นั้นจะต้องมีสถาบันทางการเมืองการบริหารมารองรับ นั่นคือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทิศทางการกระจายอำนาจในอนาคตของการปกครองท้องถิ่นเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนั้นจะต้องมีการขับเคลื่อนจากระดับนโยบายและจากส่วนภูมิภาคต่าง ๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและบริการสาธารณะเพื่อความเป็นอยู่ของประชาชนในสังคม ชุมชน ท้องถิ่นให้ได้รับประโยชน์สูงสุด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะที่เป็นหน่วยงานที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนจะเข้มแข็งได้และเกิดการพัฒนาได้นั้น รัฐบาลต้องกระจายอำนาจให้กว้างขวางและเข้มแข็งมากยิ่งขึ้นแม้ท้องถิ่นมีบทบาทและมีขีดความสามารถที่จำกัด แต่ภายใต้ข้อจำกัดที่เป็นอยู่นี้ก็ได้ ทำให้ประชาชนมีคุณภาพที่ดีมากขึ้น ปรับระบบบริหารนโยบายกระจายอำนาจให้มีพลังขับเคลื่อน โดยรัฐจะต้องจัดให้มีองค์กรที่มีหน้าที่รับผิดชอบการบริหารจัดการนโยบายการกระจายอำนาจที่ปฏิบัติได้อย่างเป็นเอกภาพ ภาครัฐจะต้องจัดแบ่งสัดส่วนรายได้ให้ท้องถิ่นได้ถึงร้อยละ 35 ตามที่เคยตั้งเป้าไว้ ภาครัฐจะต้องถ่ายโอนภารกิจในการให้บริการสาธารณะทุกอย่างให้แก่ท้องถิ่นเพื่อให้เกิดการพัฒนาท้องถิ่นอย่างแท้จริง

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mix Methodology ระหว่างเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ที่จะมุ่งค้นหาและพัฒนาข้อมูล มาวัดวัดความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ที่สามารถวัดลักษณะและพฤติกรรมเป็นตัวเลขได้ด้วยวิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) กับประชากร

กลุ่มตัวอย่างตลอดจนแจกแบบสอบถาม โดยกลุ่มประชากร ได้แก่ พนักงาน และลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าอิฐ และประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในตำบลท่าอิฐ จำนวน 18,515 คน (Thait Subdistrict Administration Organization, 2021) และกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 390 คน โดยการใช้สูตรการคำนวณของทาโร ยามาเน (Wangpanich, 2008) กำหนดความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 5 หรือเท่ากับ 0.05 และดำเนินการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญ รวม 6 คน ซึ่งเป็นผู้นำท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกพื้นที่จังหวัดนนทบุรี โดยใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. แบบสอบถาม (Questionnaire) ประกอบด้วยคำถามแบบปลายเปิด (Open-Ended Questions) และคำถามแบบปลายปิด (Close-Ended Questions) รวมทั้งแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale Questions) โดยแบ่งโครงสร้าง 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และวิเคราะห์ผลด้วยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 ข้อมูลการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่พึงประสงค์ของประชาชนในตำบลท่าอิฐ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มาวิเคราะห์โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม t-test และ F-test ของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม เมื่อพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของ เชฟเฟ (Scheffe's Method) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย สำหรับการแปลผลคะแนนรายข้อและโดยรวม ใช้ค่าเฉลี่ยที่มีค่าตั้งแต่ 1.00-4.00 โดยพิจารณาตามเกณฑ์ของ Best (1977)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ที่พึงประสงค์ของประชาชนในตำบลท่าอิฐ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (Open-Ended Question)

2. แบบสัมภาษณ์ (In deep Interview) สร้างขึ้นโดยการทบทวนเอกสาร บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และข้อสรุปจากการสำรวจเชิงปริมาณ มีการตรวจสอบเครื่องมือด้วยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน โดยผู้วิจัยได้หาคุณภาพเครื่องมือโดยการหาความเที่ยงตรง (Validity) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ตามขั้นตอน ดังนี้

1) ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร ตำรา แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้มาจากการศึกษาค้นคว้าเพื่อพัฒนาเป็นแบบสอบถาม

2) ศึกษาการสร้างแบบสอบถามจากตำรา แล้วสร้างแบบสอบถามให้ตรงกับกรอบแนวความคิดของการวิจัย

3) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบและแก้ไขให้เหมาะสมครอบคลุมเรื่องที่ต้องการศึกษา ซึ่งเป็นการตรวจสอบความตรงทางเนื้อหา (Content Validity) ที่ผ่านการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ

4) นำร่างแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจแก้ของผู้ทรงคุณวุฒิ มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) (Ounromlert, 2006)

5) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไป Try Out กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีลักษณะคล้ายคลึงกันกับประชากรที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 30 คน นำข้อมูลที่ได้ไปทดสอบวัดความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach's Alpha Coefficient)

6) นำแบบสอบถามมาปรับปรุง แล้วเสนอที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบพิจารณาจัดพิมพ์และนำไปใช้เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอน คือ ขอความอนุเคราะห์จากนายกองค์การบริหารส่วนตำบลทำพิธีในการเข้าแจกแบบสอบถาม ทำการนัดหมายวันและเวลา ดำเนินการแจกแบบสอบถามตามวันเวลาและสถานที่กำหนดนัดไว้จนครบทุกประเด็น และนำข้อมูลที่ได้กลับมามีวิเคราะห์โดยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์สำหรับงานวิจัย โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสอบถามหลังจากเก็บรวบรวมแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว

2. บันทึกข้อมูลที่เป็นรหัสลงในแบบบันทึกข้อมูลและเครื่องคอมพิวเตอร์

3. ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

4. ประมวลผลข้อมูลตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย

5. ตรวจสอบข้อมูลเชิงคุณภาพแบบสามเส้าซึ่งเป็นการพิสูจน์ความถูกต้องของข้อมูลที่ได้มาจากแหล่งต่าง ๆ โดยพิจารณาแหล่งเวลา แหล่งสถานที่ และแหล่งบุคคลที่แตกต่างกัน

ทั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สถิติดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์ ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 ระดับภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ที่พึงประสงค์ของประชาชนในตำบลทำพิธี อำเภอบางแก้ว จังหวัดนนทบุรี สามารถแสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ที่พึงประสงค์ของประชาชนในตำบลทำพิธี อำเภอบางแก้ว จังหวัดนนทบุรี ในภาพรวมดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงระดับภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่พึงประสงค์ของประชาชนในตำบลทำพิธี อำเภอบางแก้ว จังหวัดนนทบุรี

ภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล	ระดับภาวะผู้นำ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านเน้นสัมฤทธิ์ผล	3.39	0.44	สูงมาก
2. ด้านความสามารถทางการบริหาร	3.33	0.45	สูงมาก
3. ด้านประชาธิปไตย	3.32	0.44	สูงมาก
4. ด้านมนุษยสัมพันธ์	3.22	0.49	สูงมาก
รวม	3.31	0.36	สูงมาก

ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ที่พึงประสงค์ของประชาชนในตำบลทำพิธี อำเภอบางแก้ว จังหวัดนนทบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.31$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเน้นสัมฤทธิ์ผล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.39$) รองลงมา คือ ด้านความสามารถทางการบริหาร ($\bar{X} = 3.33$) ด้านประชาธิปไตย ($\bar{X} = 3.32$) และด้านมนุษยสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.22$) ตามลำดับ

วัตถุประสงค์ที่ 2 การเปรียบเทียบภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ที่พึงประสงค์ของประชาชนในตำบลท่าอิฐ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

ผลเปรียบเทียบภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ที่พึงประสงค์ของประชาชนในตำบลท่าอิฐ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยจำแนกตามเพศ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลเปรียบเทียบภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่พึงประสงค์ของประชาชนในตำบลท่าอิฐ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามเพศ

ภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ที่พึงประสงค์ของประชาชน	เพศ				t	Sig
	หญิง		ชาย			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ด้านประชาธิปไตย	3.32	0.46	3.31	0.43	0.03	0.98
ด้านความสามารถทางการบริหาร	3.33	0.47	3.33	0.43	-0.02	0.99
ด้านมนุษยสัมพันธ์	3.15	0.55	3.29	0.42	-1.40	0.16
ด้านเน้นสัมฤทธิ์ผล	3.35	0.46	3.42	0.42	-0.74	0.46
รวม	3.29	0.39	3.34	0.34	-0.69	0.49

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ที่พึงประสงค์ของประชาชนในตำบลท่าอิฐ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยรวมไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผลเปรียบเทียบภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ที่พึงประสงค์ของประชาชนในตำบลท่าอิฐ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยจำแนกตามอายุ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงผลเปรียบเทียบภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่พึงประสงค์ของประชาชนในตำบลท่าอิฐ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามอายุ

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ด้านประชาธิปไตย	ระหว่างกลุ่ม	3.00	0.55	0.18	0.93	0.43
	ภายในกลุ่ม	93.00	18.24	0.20		
	รวม	96.00	18.79			
ด้านความสามารถทางการบริหาร	ระหว่างกลุ่ม	3.00	0.55	0.18	0.93	0.43
	ภายในกลุ่ม	93.00	18.24	0.20		
	รวม	96.00	18.79			
ด้านมนุษยสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	3.00	0.09	0.03	0.15	0.93
	ภายในกลุ่ม	93.00	19.21	0.21		
	รวม	96.00	19.31			
ด้านเน้นสัมฤทธิ์ผล	ระหว่างกลุ่ม	3.00	0.74	0.25	1.01	0.39
	ภายในกลุ่ม	93.00	22.64	0.24		
	รวม	96.00	23.38			

ตารางที่ 3 (ต่อ)

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
	ระหว่างกลุ่ม	3.00	1.06	0.35	1.90	0.14
รวม	ภายในกลุ่ม	93.00	17.32	0.19		
	รวม	96.00	18.39			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่พึงประสงค์ของประชาชนในตำบลท่าอิฐ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ด้านประชาธิปไตย ด้านความสามารถทางการบริหารด้านมนุษยสัมพันธ์และด้านเน้นสัมฤทธิ์ผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลเปรียบเทียบภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ที่พึงประสงค์ของประชาชนในตำบลท่าอิฐ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยจำแนกตามระดับการศึกษา ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงผลเปรียบเทียบภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่พึงประสงค์ของประชาชนในตำบลท่าอิฐ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ด้านประชาธิปไตย	ระหว่างกลุ่ม	2.00	3.12	1.56	9.37*	0.00
	ภายในกลุ่ม	94.00	15.67	0.17		
	รวม	96.00	18.79			
ด้านความสามารถทางการบริหาร	ระหว่างกลุ่ม	2.00	3.45	1.73	10.24*	0.00
	ภายในกลุ่ม	94.00	15.85	0.17		
	รวม	96.00	19.31			
ด้านมนุษยสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	2.00	4.82	2.41	12.21*	0.00
	ภายในกลุ่ม	94.00	18.56	0.20		
	รวม	96.00	23.38			
ด้านเน้นสัมฤทธิ์ผล	ระหว่างกลุ่ม	2.00	1.62	0.81	4.55*	0.01
	ภายในกลุ่ม	94.00	16.76	0.18		
	รวม	96.00	18.39			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2.00	3.04	1.52	14.80*	0.00
	ภายในกลุ่ม	94.00	9.66	0.10		
	รวม	96.00	12.70			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล โดยภาพรวม ได้แก่ ด้านประชาธิปไตย ด้านความสามารถทางการบริหาร ด้านมนุษยสัมพันธ์และด้านเน้นสัมฤทธิ์ผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลเปรียบเทียบภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ที่พึงประสงค์ของประชาชนในตำบลท่าอิฐ อำเภอบางบาล จังหวัดนนทบุรี โดยจำแนกตามอาชีพ ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงผลเปรียบเทียบภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่พึงประสงค์ของประชาชนในตำบลท่าอิฐ อำเภอบางบาล จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามอาชีพ

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ด้านประชาธิปไตย	ระหว่างกลุ่ม	4.00	9.55	2.39	23.76*	0.00
	ภายในกลุ่ม	92.00	9.24	0.10		
	รวม	96.00	18.79			
ด้านความสามารถ ทางการบริหาร	ระหว่างกลุ่ม	4.00	5.74	1.43	9.72*	0.00
	ภายในกลุ่ม	92.00	13.57	0.15		
	รวม	96.00	19.31			
ด้านมนุษยสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	4.00	11.91	2.98	23.86*	0.00
	ภายในกลุ่ม	92.00	11.47	0.12		
	รวม	96.00	23.38			
ด้านเน้นสัมฤทธิ์ผล	ระหว่างกลุ่ม	4.00	6.53	1.63	12.67*	0.00
	ภายในกลุ่ม	92.00	11.85	0.13		
	รวม	96.00	18.39			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4.00	8.08	2.02	40.18*	0.00
	ภายในกลุ่ม	92.00	4.62	0.05		
	รวม	96.00	12.70			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลโดยภาพรวม ได้แก่ ด้านประชาธิปไตย ด้านความสามารถทางการบริหาร ด้านมนุษยสัมพันธ์และด้านเน้นสัมฤทธิ์ผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วัตถุประสงค์ที่ 3 การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ที่พึงประสงค์ของประชาชนในตำบลท่าอิฐ อำเภอบางบาล จังหวัดนนทบุรี สามารถแสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีของภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ที่พึงประสงค์ของประชาชนในตำบลท่าอิฐ อำเภอบางบาล จังหวัดนนทบุรี ในภาพรวม ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แสดงระดับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ที่พึงประสงค์ของประชาชนในตำบลท่าอิฐ อำเภอบางกรี่ จังหวัดนนทบุรี

การประยุกต์เทคโนโลยีภาวะผู้นำของผู้บริหาร องค์การบริหารส่วนตำบล	ระดับการประยุกต์เทคโนโลยีในภาวะผู้นำ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้	3.49	0.45	สูงมาก
2. บุคลากรในนำเทคโนโลยีมาบริหารจัดการองค์การ	3.23	0.42	สูงมาก
3. จัดหาอุปกรณ์ทางเทคโนโลยีที่เหมาะสม ทันสมัยและ เพียงพอต่อการใช้งาน	3.30	0.43	สูงมาก
4. สร้างโอกาสในการเข้าถึงเทคโนโลยีของขององค์การ	3.27	0.48	สูงมาก
5. การปรับปรุงเทคโนโลยีอย่างเป็นระบบ	3.32	0.44	สูงมาก
รวม	3.32	0.44	สูงมาก

ผลการวิจัยพบว่ามีความรู้ ความเข้าใจ สามารถนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ ($\bar{X} = 3.49$) การปรับปรุงเทคโนโลยีอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 3.32$) จัดหาอุปกรณ์ทางเทคโนโลยีที่เหมาะสม ทันสมัยและเพียงพอต่อการใช้งาน ($\bar{X} = 3.30$) สร้างโอกาสในการเข้าถึงเทคโนโลยีของขององค์การ ($\bar{X} = 3.27$) และมากรบุรณาการในนำเทคโนโลยีมาบริหารจัดการองค์การ ($\bar{X} = 3.23$)

การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ที่พึงประสงค์ของประชาชนในตำบลท่าอิฐ อำเภอบางกรี่ จังหวัดนนทบุรี ในการวิจัยเชิงลึก พบว่า ความรู้ที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีในสถานการณ์ปัจจุบัน มีเทคโนโลยีมากมายที่เป็นเครื่องมือให้กับผู้บริหารในการจัดการและบริหารงานองค์การ แต่ผู้นำส่วนใหญ่ยังใช้เทคโนโลยีไม่ชำนาญ การแสวงหาความรู้ความเข้าใจค่อนข้างน้อยที่จะนำเทคโนโลยีมาช่วยทำงาน หรือบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ รวมถึงปัญหาการจัดสรรงบประมาณและรายจ่ายที่จำเป็น จะต้องนำไปแก้ไขปัญหาระบบโครงสร้างพื้นฐานก่อนที่จะจัดสรรงบประมาณเพื่อนำเอาเทคโนโลยีมาช่วยในการบริหารองค์การ ซึ่งการประยุกต์ใช้นั้น ผู้นำองค์การต้องมีทั้งศาสตร์และศิลป์ มีวิสัยทัศน์กว้างไกล และเปิดกว้างในการรับเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงาน อีกทั้งจะต้องเป็นผู้มองความสำเร็จในอนาคตและรู้ว่าจะต้องมีแผนในการดำเนินการทั้งภายในและภายนอกองค์การอย่างไร บุคลากรภายในองค์การต้องร่วมมือประสานงานในการทำงานและดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ขององค์การ การปฏิบัติงานต้องสามารถตรวจสอบได้ สามารถรายงานเป็นแบบขั้นตอนเหตุการณ์ มีความทันสมัย มีการปรับตัวให้เข้ากับยุคสมัยของความเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี รวมทั้งต้องมีการนำเอาความเชื่อมโยงของเทคโนโลยีกับการจัดการข้อมูลมาใช้ประโยชน์ เพื่อให้การบริหารงานองค์การส่วนตำบลเกิดประสิทธิภาพและเป็นไปตามความต้องการของประชาชน ซึ่งสรุปภาพรวม 4 ด้าน ดังนี้

ด้านประชาธิปไตย พบว่า มีใช้อำนาจและอิทธิพลในการเอื้อผลประโยชน์ต่อพวกพ้อง ดังนั้น ควรให้โอกาสและคิดถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลัก โดยรับฟังความคิดเห็น และนำความต้องการของประชาชน

ด้านความสามารถการบริหารงาน พบว่า การตัดสินใจในการบริหารงานคำนึงผลประโยชน์ที่จะได้รับก่อนความจำเป็น และความต้องการของประชาชนทำให้พัฒนาไม่ทั่วถึงและงานไม่มีคุณภาพ ดังนั้นควรบริหารงานโดยการสร้างงานใหม่ ๆ โดยยึดผลประโยชน์ของประชาชน ให้ประชาชนสามารถตรวจสอบความโปร่งใสได้

ด้านมนุษยสัมพันธ์ พบว่า การรับฟังความคิดเห็นและความต้องการของประชาชนไม่ทั่วถึง ได้รับฟังเฉพาะตัวแทนของประชาชน ซึ่งทำให้ไม่ครอบคลุม ดังนั้น ควรคิดวิธีการบริหารงานหรือจัดกิจกรรมที่จะรับฟังความคิดเห็นของประชาชนให้ทั่วถึงทุกครัวเรือน โดยไม่ต้องผ่านตัวแทนของประชาชน

ด้านเน้นสัมฤทธิ์ผล พบว่า การบริหารงานสำเร็จตามเวลาที่กำหนดแต่ผลงานไม่มีคุณภาพ และผลงานที่ปรากฏเน้นการพัฒนาระยะสั้น เช่น ก่อสร้าง จัดซื้อ ดังนั้น ควรบริหารงานโดยยึดคุณภาพของงานเป็นหลัก และให้ประโยชน์ต่อประชาชนอย่างแท้จริง และการบริหารควรเน้นการพัฒนาระยะยาว ต่อเนื่อง มีการตรวจสอบทุกขั้นตอน

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ที่พึงประสงค์ของประชาชนในตำบลท่าอิฐ อำเภอบางบาล จังหวัดนนทบุรี มีประเด็นที่อภิปรายผล ดังนี้

1. การศึกษาระดับภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ที่พึงประสงค์ของประชาชนในตำบลท่าอิฐ อำเภอบางบาล จังหวัดนนทบุรี อธิบายได้ว่า อยู่ในระดับสูงมาก และภาวะผู้นำด้านเน้นสัมฤทธิ์ผลอยู่ในอันดับแรก แต่ด้านมนุษยสัมพันธ์อยู่ในอันดับสุดท้าย ซึ่งจากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่าผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมีภาวะผู้นำด้านเน้นสัมฤทธิ์ผลอยู่ในระดับสูงมาก เนื่องจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล มาจากการเลือกตั้งของประชาชนในวาระ 4 ปี ดังนั้น เพื่อผลทางการเมืองในระยะยาวต้องสร้างผลงานให้เสร็จทันกำหนดเวลา ผลงานปรากฏเด่นชัด เป็นการสนองความต้องการของประชาชน ถือเป็นยุทธวิธีในการสร้างความศรัทธา ความเชื่อมั่น สร้างค่านิยมทำให้มีโอกาสดำรงตำแหน่งได้หลายสมัย ด้วยความมุ่งมั่นที่จะให้งานสำเร็จทันตามกำหนดเวลาที่ดำรงตำแหน่ง อาจทำให้คุณภาพของงานไม่ดีเท่าที่ควร ด้วยข้อจำกัดนี้อาจทำให้นายกฯ ให้ความสำคัญกับด้านมนุษยสัมพันธ์น้อยกว่าทุกด้าน เพราะการสร้างความสัมพันธ์สามารถสร้างได้ในระยะสั้น เน้นในช่วงใกล้หมดวาระก่อนการเลือกตั้ง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Tangtrakul (2016) ได้ศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารเทศบาลนครขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารเทศบาลนครขอนแก่นมีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

1.1 ด้านเน้นสัมฤทธิ์ผล ตามความคิดเห็นของประชาชน อธิบายได้ว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูงมาก พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับสูงมากทุกข้อ โดยอันดับแรก คือ มีผลงานที่ชัดเจนและปรากฏเด่นชัด ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงานอย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Panichsasawat (2016) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบพฤติกรรมผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลกับความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริหารงานท้องถิ่นในเขตอำเภอดงหลวง จังหวัดพิจิตร ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบพฤติกรรมผู้นำท้องถิ่นมีรูปแบบมุ่งความสำเร็จมากที่สุด

1.2 ด้านความสามารถทางการบริหาร ตามความคิดเห็นของประชาชน อธิบายได้ว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูงมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอันดับแรก คือ มีความสามารถในการควบคุมบริหารงานงบประมาณของหน่วยงานได้ถูกต้องและโปร่งใส ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง คือ ประชาชนมีความพึงพอใจในการบริหารงาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Rattanapha (2016) ได้ศึกษาความเห็นของประชาชนเกี่ยวกับคุณลักษณะของนายกเทศมนตรีตำบลห่มเกล้าที่มาจากการเลือกตั้ง ผลการวิจัยพบว่า ด้านการเป็นผู้บริหารอยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านประชาธิปไตย ตามความคิดเห็นของประชาชน อธิบายได้ว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูงมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อันดับแรกอยู่ในระดับสูงมาก คือ เปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงาน และประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผนและการตัดสินใจ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง คือ มีการใช้อำนาจ-อิทธิพลกับผู้ร่วมงานและประชาชนอย่างเหมาะสม โดยไม่ใช้ระบบพวกพ้องในการบริหารงาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Srimahanto (2007) ได้ศึกษาลักษณะผู้บริหารท้องถิ่นที่ประชาชนพึงประสงค์ของเทศบาลนครยะลา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ผลการวิจัยพบว่า ด้านการบริหารและการจัดการ คือ การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในด้านต่าง ๆ เช่น การวางแผน เพื่อพัฒนาชุมชน อยู่ในระดับมากที่สุด

1.4 ด้านมนุษยสัมพันธ์ตามความคิดเห็นของประชาชน อธิบายได้ว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูงมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อันดับแรก คือ สามารถเข้าใจความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง คือ ความชัดเจนในการตอบคำถาม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Rattanapha (2016) ได้ศึกษาความเห็นของประชาชนเกี่ยวกับคุณลักษณะของนายกเทศมนตรีตำบลหล่มเก่า ที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรง ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของนายกเทศมนตรีที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรง ด้านมนุษยสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ที่พึงประสงค์ของประชาชนในตำบลท่าอิฐ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

2.1 ภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่พึงประสงค์ของประชาชน จำแนกตามเพศ อธิบายได้ว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านได้แก่ ด้านประชาธิปไตย ด้านความสามารถทางการบริหาร และด้านเน้นสัมฤทธิ์ผล ตามความคิดเห็นของประชาชนที่มีเพศต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อทุกข้อ ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สำหรับด้านมนุษยสัมพันธ์ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ทุกข้อไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ยกเว้นการเข้าใจความต้องการของประชาชน คือ สามารถเข้าใจความต้องการของประชาชนในพื้นที่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Wallanon (2015) ได้ศึกษาคุณลักษณะของนายกเทศมนตรีที่พึงปรารถนาของประชาชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการวิจัยพบว่า เมื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนกับคุณลักษณะของนายกเทศมนตรีที่พึงปรารถนา จำแนกตามเพศ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.2 ภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่พึงประสงค์ของประชาชน จำแนกตามอายุ โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Phetcharaporn (2015) ได้ศึกษาคุณลักษณะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอละแม จังหวัดชุมพร ผลการวิจัยพบว่า เมื่อทำการทดสอบสมมติฐานระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ โดยภาพรวมมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

2.3 ภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ตามความคิดเห็นของประชาชน จำแนกตามระดับการศึกษาต่างกัน อธิบายได้ว่า โดยภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อเปรียบเทียบรายข้อ ภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ด้านประชาธิปไตย ด้านความสามารถทางการบริหาร ด้านมนุษยสัมพันธ์ ตามความคิดเห็นของประชาชนมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นสูงกว่าระดับปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และด้านเน้นสัมฤทธิ์ผล ประชาชนมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นสูงกว่าระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับ

ผลการวิจัยของ Phetcharaporn (2015) ได้ศึกษาคุณลักษณะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอละแม จังหวัดชุมพร ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอละแม เมื่อทำการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม ระดับการศึกษา มีระดับความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.4 ภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ตามความคิดเห็นของประชาชน อาชีพต่างกัน อธิบายได้ว่า โดยภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 และเมื่อเปรียบเทียบรายค่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ในด้านประชาธิปไตยตามความคิดเห็นของประชาชนมีอาชีพ นักเรียน/ นักศึกษา มีความคิดเห็น สูงกว่า อาชีพเกษตรกร รับจ้าง และราชการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนอาชีพเกษตรกรมีความคิดเห็น สูงกว่าอาชีพรับจ้าง ราชการ และอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับอาชีพรับจ้าง และราชการ มีความคิดเห็นสูงกว่า อาชีพอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านความสามารถทางการบริหาร ตามความคิดเห็นประชาชนมีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มีความคิดเห็นสูงกว่า อาชีพรับจ้าง และราชการ ส่วนอาชีพเกษตรกรมีความคิดเห็น สูงกว่าอาชีพรับจ้าง ราชการ และอาชีพอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และอาชีพราชการมีความคิดเห็น สูงกว่า อาชีพอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านมนุษยสัมพันธ์ตามความคิดเห็นของประชาชนมีอาชีพนักเรียน/นักศึกษาและเกษตรกร มีความคิดเห็น สูงกว่าอาชีพรับจ้าง ราชการ และอาชีพอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับอาชีพรับจ้าง มีความคิดเห็น สูงกว่า อาชีพ ราชการ และอาชีพอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และอาชีพราชการ สูงกว่า อาชีพอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และด้านเน้นสัมฤทธิ์ผล ตามความคิดเห็นของประชาชนมีอาชีพนักเรียน/ นักศึกษาและเกษตรกร มีความคิดเห็นสูงกว่าอาชีพรับจ้าง ราชการ และอาชีพอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับอาชีพรับจ้างและราชการ มีความคิดเห็น สูงกว่าอาชีพอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Wallanon (2015) ได้ศึกษาคุณลักษณะของนายกเทศมนตรี ที่พึงปรารถนาของประชาชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการวิจัยพบว่า เมื่อจำแนกตามอาชีพทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลทำอิฐ อธิบายได้ว่า การใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหารองค์กร ผู้บริหารควรนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการงานด้านต่าง ๆ เช่น การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลด้านวิชาการ บุคคล บริหารงานทั่วไป และบริหารงบประมาณ เพื่อให้สามารถบริหารงานได้อย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และพัฒนาองค์กรได้อย่างเป็นระบบ บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Dongsing (2017) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้บริหารจะต้องประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและบูรณาการเทคโนโลยีในการพัฒนาองค์กรได้ และมีการพัฒนางานตลอดจนพัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาชีพได้อย่างมีคุณภาพ (Senanork & Thawinkarn 2015) สอดคล้องกับการวิจัยของ Klindet (2017) ที่พบว่า ผู้บริหารควรนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ และช่วยในการวางแผน กำหนดนโยบาย เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ คล้ายกับผลการศึกษารายงานของ Kalhong (2020) ที่พบว่า ผู้บริหารควรนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดเก็บและประมวลผลข้อมูล ประกอบการวางแผน กำหนดนโยบาย รวมทั้งตัดสินใจทางการบริหารและช่วยในการแก้ปัญหาต่าง ๆ (Teecharoen & Xupravati, 2019) และสอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์ของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ญาณกร ไท่ประยูร (Toprayoon, 2022) นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางสมบูรณ์ อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก ที่กล่าวถึง การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของ

ผู้บริหารองค์กรว่า ความสำเร็จของการบริหารงานองค์กรต้องเกิดจากความร่วมมือของบุคลากรในองค์กรทั้งระบบ ในการขับเคลื่อนให้มีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในองค์กร และต้องเกิดจากความต้องร่วมมือ ประสานงาน เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ขององค์กร รวมถึงการนำเทคโนโลยีมาใช้ก็จะเป็นเครื่องมือในการ บริหารงานที่ทำให้เกิดเนื้องานเพิ่มมากขึ้น ประหยัดเวลาในการทำงาน และสามารถเก็บข้อมูลเข้าสู่ระบบได้ ซึ่งที่เป็น ประโยชน์ต่อการบริหารงานในฐานะที่เป็นผู้นำของชุมชน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 ด้านการบริหารงานของผู้นำ เกี่ยวกับภาวะผู้นำที่ต้องเพิ่มความตระหนัก และให้ความสำคัญ คือ ด้านเน้นสัมฤทธิ์ผล การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการเป็นผู้นำที่มีความรู้ถึงความสำเร็จและคุณค่าของ ผลงานที่จะออกมา เน้นผลความสำเร็จของงานเป็นหลัก ผู้นำควรตระหนักและเน้นความสำคัญของการจัดการด้าน สิ่งแวดล้อมในการทำงานอย่างเหมาะสม

ด้านความสามารถทางการบริหาร การเป็นผู้นำที่มีทักษะความรู้ ความสามารถในการดำเนินกิจกรรมให้ เกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพ โปร่งใส และไม่ทุจริต ผู้นำควรตระหนักและเน้นความสำคัญในด้านความพึงพอใจ ในการบริหารงานของประชาชน

ด้านประชาธิปไตย การเป็นผู้นำที่ออกคำสั่ง ประกาศ นโยบาย และวัตถุประสงค์ของโครงสร้างต่าง ๆ โดยให้บุคลากรทุกคนมีส่วนร่วม และเป็นทีพื่อใจของทุกฝ่ายนั้น ผู้นำควรตระหนักและเน้นความสำคัญกับการใช้ อำนาจ-อิทธิพลกับผู้ร่วมงานและประชาชนอย่างเหมาะสม โดยไม่ใช้ระบบพวกพ้องในการบริหารงาน

1.2 ด้านบริการของผู้นำ เกี่ยวกับภาวะผู้นำที่ต้องเพิ่มความตระหนัก และให้ความสำคัญ คือ ด้านมนุษย์ สัมพันธ์ ซึ่งการเป็นผู้นำนั้นต้องที่มีความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ เป็นมิตรกับบุคคลอื่น ยอมรับความคิดเห็น ของผู้อื่น มีความสามารถในการติดต่อประสานงาน ประสานความต้องการของบุคคลและกลุ่มให้ผสมผสานกลมกลืน กัน ต้องตระหนักและเน้นการให้ความสำคัญกับความชัดเจนในการตอบคำถามของประชาชน

1.3 หน่วยงานภาครัฐมีหน้าที่ในการควบคุมกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนตำบล ควรพัฒนาการใช้ อำนาจในการนำของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล สร้างความรู้องค์รวมด้านภาวะผู้นำ สามารถปรับเปลี่ยน กระบวนทัศน์ เน้นทักษะและสมรรถนะในการประยุกต์ใช้ภาวะผู้นำ ภายใต้สถานการณ์แวดล้อมใหม่ ๆ ที่มีความ แตกต่างกัน โดยการฝึกอบรมควบคู่กับการฝึกปฏิบัติ เช่น มอบหมายงาน การใช้สถานการณ์จำลอง หรือแลกเปลี่ยน ประสบการณ์ระหว่างผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

1.4 หน่วยงานภาครัฐที่มีหน้าที่ในการกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนตำบล ควรมีการจัดให้มีเครื่องมือ เสริมสร้างศักยภาพภาวะผู้นำอย่างต่อเนื่อง เช่น การทำแบบสำรวจความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อภาวะผู้นำ ของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล และนำผลที่ได้รับเป็นส่วนหนึ่งของคะแนนประเมินการให้รางวัล องค์การ บริหารส่วนตำบลที่มีการบริหารจัดการที่ดี รวมถึงจัดรางวัลสำหรับผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลผู้มีภาวะผู้นำ ดีเด่น เพื่อสร้างแรงจูงใจในการยกระดับการพัฒนาตนเอง และกระตุ้นให้เกิดการแข่งขันระหว่างผู้บริหารองค์การ บริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดเดียวกัน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ที่พึงประสงค์ของประชาชนในตำบลท่าอิฐ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับกรวิจัยครั้งนี้

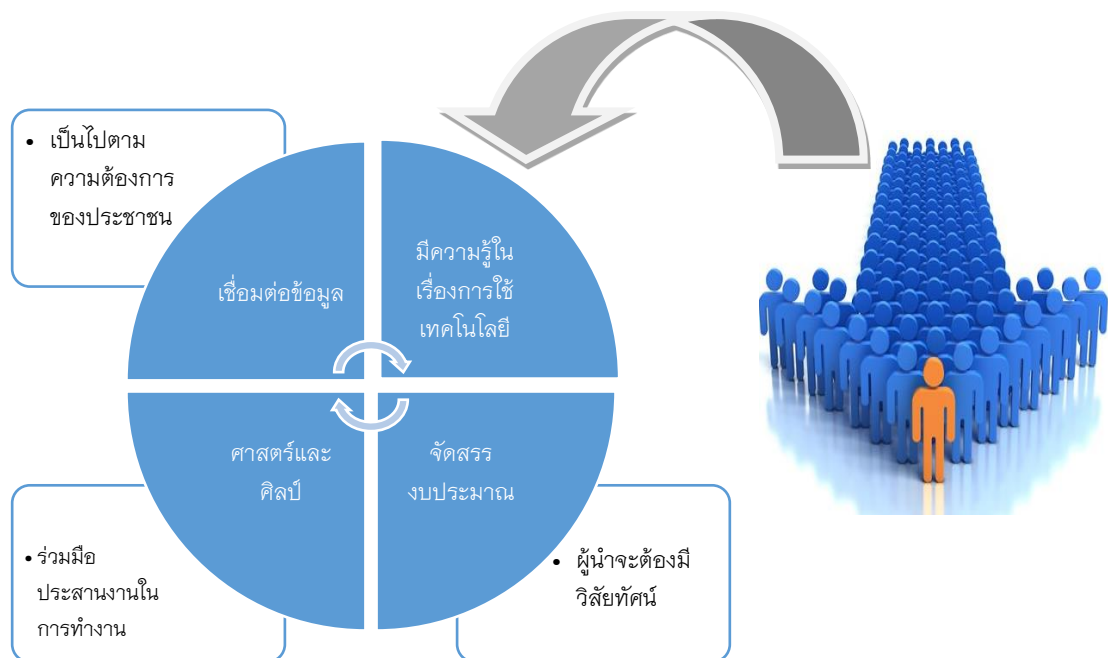
2.2 ควรศึกษาสภาพและปัญหาเกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ที่พึงประสงค์ของประชาชนในตำบลท่าอิฐ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

2.3 ควรศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ที่พึงประสงค์ของประชาชนในตำบลท่าอิฐ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

2.4 ควรศึกษาการเปรียบเทียบภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่พึงประสงค์ของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลท่าอิฐ และประชาชนในท่าอิฐ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

องค์ความรู้ใหม่

การวิจัยนี้ได้ข้อค้นพบที่สำคัญ คือ ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีในสถานการณ์ปัจจุบัน ประกอบไปด้วย 1) การมีความรู้ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีเพื่อปฏิบัติงาน 2) การจัดสรรงบประมาณในการจัดหาเทคโนโลยีต่าง ๆ ซึ่งต้องคำนึงถึงประโยชน์และความคุ้มค่าในการทำงานให้มากที่สุด 3) การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงานองค์กรต้องมีทั้งศาสตร์และศิลป์รวมทั้งบุคลากรในองค์กรต้องร่วมมือประสานงานกันในการทำงาน และ 4) การเชื่อมต่อข้อมูลด้านเทคโนโลยีต้องเป็นไปตามความต้องการของประชาชน แสดงดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

ซึ่งจากข้อค้นพบที่สำคัญดังกล่าว สามารถนำไปพัฒนาระบบการบริหารงานในองค์กรระดับต่าง ๆ โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ปัจจุบันยังคงต้องเร่งเรียนรู้ และศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการขับเคลื่อนงานด้วยการประยุกต์ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศภายในองค์กร เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์และก่อให้เกิดความได้เปรียบที่เหนือกว่าคู่แข่ง ซึ่งระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือ IT มีบทบาทหลักในการช่วยเพิ่มขีดความสามารถช่วยให้การดำเนินงาน กระบวนการ รวมถึงการเปลี่ยนแปลงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานขององค์กรมากขึ้น หรืออาจกล่าวได้ว่า การเรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นปัจจัยสนับสนุนให้องค์กรก้าวสู่ความเป็นผู้นำทางดิจิทัลในยุคศตวรรษที่ 21 ดังนั้น ผู้บริหาร และสมาชิกขององค์กรจึงควรเรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศทั้งที่เกี่ยวข้องกับงาน และที่เกี่ยวข้องกับองค์กรให้มากเพื่อทันต่อการเปลี่ยนแปลงทั้งในมิติของสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม เทคโนโลยีทางการบริหาร ให้ทันสมัยอยู่เสมอ เพื่อส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ และบรรลุวิสัยทัศน์ของประเทศไทยต่อไป

References

- Beer, M., & Rogers, G.C. (1996). *TRW's Information Services Division: Strategic Human Resource Management*. Harvard Business School.
- Best, J.W. (1977). *Research in Education* (3rd ed). Prentice-Hall.
- Burlingame, J.F. (1961). Information Technology & Decentralization. *Harvard Business Review*, 39, 121-126.
- Daff, R.L. (1999). *Leadership: Theory and Practice*. The Dryden.
- Digital Government Development Agency (Public Organization) (DGA). (2019). *(Draft) Digital Government Development Plan of Thailand 2017-2021*. <https://www.dga.or.th/policy-standard/policy-regulation/dga-019/dga-025/>
- Dongsing, A. (2017). *Guidelines for development of technological leadership of School Administrations under the Secondary Service Area Office 1*[Master's Thesis, Sukhothai Thammathirat Open University].
- Hennested, B. (1983). Computer Technology, Work Organization, and Industrial Democracy. *International Studies of Man and Organization*, XII(3), 54-72.
- Heywood, A. (2002). *Politics* (2nd ed.). Palgrave Macmillan.
- Kalhong, P. (2020). *Guidelines of Using Information Technology for Educational Management in Schools Under Chaiyaphum Primary Educational Service Area Office 1*[Master's Thesis, Rajabhat Maha Sarakham University].

- Klindet, I. (2017). *The Relationship Between the Technological Leadership and the Academic Administration of the Educational Institution Administrators under the Supervision of Saraburi Office of the Non-formal and Informal Education*[Master's Thesis, Rajamangala University of Technology Thanyaburi].
- Leavitt, H.J., & Whisler, T.L. (1958). Management in the 1980's. *Harvard Business Review*, 36(6), 41-48.
- Mektrairat, N. et al. (2008). *Comparative Directions of Local Administration in Thailand and Foreign Countries*. Winyuchon.
- Ounaromlert, T. (2006). *Measurement and Evaluation of Education*. Faculty of Education, Silpakorn University.
- Panichsasilwat, N. (2016). *Relationship between Leadership Behavioral Patterns of Subdistrict Administrative Organization Presidents and People's Satisfaction with Local Administration in Khlong Luang District Pathum Thani Province*[Master's Thesis, Rangsit University].
- Pansomboon, J. (2007). *Leadership Theory*. <http://gotoknow.org/profile/chanyapan/view/88322>
- Phetcharaporn, N. (2015). *Leadership Characteristics of the Sub-district Administrative Organization President in Lamae District, Chumphon Province*[Master's Thesis, Khon Kaen University].
- Rattanapha, W. (2016). *Public Opinions on Characteristics of the Mayor of Lom Kao Sub-district Who is Directly Elected*[Master's Thesis, Khon Kaen University].
- Rotchanaruk, S. (2012). *Leadership Theory*. <https://www.gotoknow.org/posts/376994>
- Senanork, T., & Thawinkarn, D. (2015). Technology Leadership Affecting the Excellence of School the Office of Secondary Education Service Area 25. *Journal of Education Khon Kaen University (Graduate Studies Research)*, 10(3), 149-155. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/EDGKKUJ/article/view/88048>
- Srimahanto, C. (2007). *Characteristics of Local Administrators Desired by People of Yala City Municipality, Muang District, Yala Province*[Master's Thesis, Khon Kaen University].
- Sukiad, S. (2008). *Local Government*. <http://thaipoliticsgovernment.org>
- Tangtrakul, S. (2016). *Transformative Leadership of Khon Kaen Municipality Executives*[Master's Thesis, Khon Kaen University].

- Teecharoen, C., & Xupravati, P. (2019). The Current and Desirable States of Technological Leadership for Secondary School Administrators Under the Secondary Educational Service Area Office 8. *OJED, An Online Journal of Educational*, 14(2), 1-12.
<https://so01.tci-thaijo.org/index.php/OJED/article/view/193488/158426>
- Thait Subdistrict Administration Organization. (2021). *Information Technology Master Plan 2021-2023*. <https://www.thait.go.th/public/list/data/detail/id/2550/menu/1196/page/1/catid/114>
- Thirawatcharaphoowadol, R., Burasirirak, S., & Thepsaeng, S. (2016). The Transformational Leadership of School Administrators Affecting Working as a Team of Teachers under the Secondary Education Service Area Office 4. *SWU Educational Administration Journal*, 13(25), 21-32.
- Toprayoon, Y. (2022). Chief Executive Information Technology Department. *Interview*, September, 5.
- Wangpanich, P. (2015). *Social Science Research Methods for Educational Administration*. Vong Chavalitkul University.
- Wallanon, S. (2015). *Desirable Characteristics of Mayors of People in Chachoengsao Province*. (Research report). Burapha University.